

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel - Cod. Reuchlin 1

[S.l.], [12. Jahrh./13. Jahrh.]

Jer 1 (Divre)

[urn:nbn:de:bsz:31-100895](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-100895)

אלה בית ספר ויהי יתן מיטקט וינס שר... ויהי כרתי בלד... ויהי כרתי בלד... ויהי כרתי בלד...

ותנאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמי שבתם להועברו הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעו והרעים פשעו בה והנביאים נבאו נבעלו ואחרי לא יעלה הלכה לפי שר ארבע אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם ארבע כי עברו איי טהרים וראו וקררו שלחו והתפוננו מן מאר וראו הו יהוה כזאת החיביו על אלהים והפח לא אלהים ועפי המיו כבודו כלוא יועיל שפיו שמים על זאת ושערה חרבו מאר נאם יהוה כי שתיים רעות עשה עמי אתי עונו מן מקוד מים חיים להצנן להם בארתי בארתי נשברים אשר לא יכלו הפז המים העברו ישה ישראל אם יליר

בית היא מדוע היה לבו עלי ישאני כפידים נתנו קולם וישיתנו ארצו לטל לשמה עריו נפתח מבלי יושב גם בני נה ותחפנס ידעו קדקד הלווא זאת תעשה לך עובר את יהוה אלהיך כעת מילכך בדרך ועתה מה לך לדרך מיצרים לשתות מי שחר ומה לך לדרך אשור לשתות מי נחרתי סכר רעתך ומשמותי תוכיח ודעי וראי מרע ומד עובר את יהוה אלהיך ולא פחדת אליך נאם ארבע יהוה עבאית כי מן מעולם שברתי עלך נתקתי מוסת מוסרתך ותאמרו לא אעבד כי על כל גבעה גבהה ותהא כל עז רענו ארבע יצעה זעה ואנכי נה נטעתך שרף בלה ורע אמת ואור

נתפכת לי סגרי הגפן נבריה כי אם תכבסי בנתר ויהי ותרבי לך פרית נה נפתם עינך לפני נאם ארבע יהוה איה האמרי לך נטמאתי אחרי הפעלים לא הלסת ראורכר בניו דעי מה עשית בכרה קלח משורפתי רכביה פרה לפר מרבר מאות נמשו שאפת רוח האנחה מי שיבנה כל מן מבקשיה לא יעמי בחרשה ימי נאנחה מנעי רגלך ביהר ונורע מנמאה ותאמרו כי אש לא לוא כי אהבתי זרע ואחריהם ארבע נה כנשת גב כי יצא כו הוכישו בורג ישראל הפה מזה מלכיהם שריתם וכחניהם ועבי איהם אמרו לשי אנו אתה ולאנו את לידתנו כי פני אר

ויהי כרתי בלד... ויהי כרתי בלד... ויהי כרתי בלד... ויהי כרתי בלד...

רע... ויהי כרתי בלד... ויהי כרתי בלד... ויהי כרתי בלד... ויהי כרתי בלד...

מדי אמי יהוה... ויהי כרתי בלד... ויהי כרתי בלד... ויהי כרתי בלד...

ערה ולא פנים ובע
ובעת רעתם יאמרו
קומה והושיענו
ואיה אל הוי אש
עשית לד יקומה
אם יושיעך בעת
רעתך כי מספר
עדי הוי אלהיך
יהודה
למה תרים אל
כלכם פשעתם כי
נאם יהוה לשוב
הכתי את בניכם
מיסר לא לקר
אכלה חרנכם עני
נני אים מאד ירה
משחית גדות
אם רא דבר יהוה
דמדבר היותי ליש
לישראל אם ארץ
מאפליה מדוע
אמרה עמי דעו לא
נמא עיד אלהי
התשנה מתלה עי
עדיה בלה קשריה
ועמי שכחוני ימים
איז מספר מיה תי
תיטיבי דדבר לב
לנקש אהנה לב
גם את הרעות למ
למדת את דדבר

גם בכבוד נמי נא
דם נמשות אכונם
נקיים לא כמ חנה
מינאתים כי על
אלהיה אמר כי
נקתי או שב אפי
ממע הנני נשפט
אתך על אמרך לא
הטאתי מה תול
מא לשעת את
דדבר גם מפי צים
תנשי מאשר נשג
מאשרי גם מאה
זה המעל ודבר
על ראש כי מאס
יהוה במבטחיה
זה תצלה להם
לאני הוי יסלה
איש את אשר
יהלכה מאני והיה
לאיש אהר דשג
אלה עיד הלה
הנה תהנה הארץ
היא ואת ועיר
רעים רבים ושג
אלי נאם יהוה שג
שא עיניך על שג
שמיס הוא אים
לא שאלה על דונם
ישבת להם כערני
במדבר והחנפי

ארץ בנותיה ומה
וברעתך ויפנעו
רננים ומלקוש
לא היה ומינח אש
זנה היה לר מאנה
הכלם הוה מעת
קראתי לי אפי
אלה נשירי אנה
הינטר לשום אנ
ישבר לנצח תה
רפתי ותעשי
הרעות והנל
יאמר
יהוה אלי בני
יאשיהו המלך
הראית אשר עש
עשית משפח
ישראל הלה
על כל דר גבה ואל
תחת כל עיז דעו
והנני שם ואמר
אהי עשית את
כל אלה אלי תשג
ולא שבת ורא
בנה אחת יהודה
ואה כי על כל
ארות אשר נאמר
משנה ישראל
שלחתי ואפי
ספר מיתתיה אה
אלה ולא יאן

הגהות פירוש רש"י
הגהות פירוש רש"י
הגהות פירוש רש"י
הגהות פירוש רש"י
הגהות פירוש רש"י
הגהות פירוש רש"י
הגהות פירוש רש"י

שלום שלום ה' ויסמיתו יצר המצור בורא עב טמאים שלום שלום יסיר עמי על כהלא שבר את עמיו ויסמך מן ימי שלום וראין שלום ה' ויסמיתו
ספר את עמי כל יריה נבוא ישיאל וינע זכרון עמים ב' ה' ויסמיתו יצר המצור בורא עב טמאים שלום שלום יסיר עמי על כהלא שבר את עמיו ויסמך מן ימי שלום וראין שלום ה' ויסמיתו

אטה את ידי על
יטבי הארץ נאם
יהוה כי מקטנתי
ועד גדולם כלו כד
ביצע ביצע ומנבוא
ועד סחו כלו עשה
שקר ויודפאו את
שבר נת עמי על
נקלה לאמר שה
שלום שלום ואין
שלום הושישו כן
תועבה עשו גם
כוש לא יבשו גם
הכלים לא ידעו ה'
לכו יפלו בנפלים
בעת מקרהים יבשו
אמר יהוה
כה אמר יהוה
עמדו על דרכים
ודאו ושאלו לנג
לנתיבות עולם א'
זה דרך הטוב ולט
בה ומינאו מדגוע
לנפשכם ויאמרו
לא גלו והקמתי
עליכם נפלים ה'
הקשיבו לקול
שוטר ויאמרו לא
נקשיבו
לכו שמעו הגוים
ודעו ערה אר

אשר בם שמעו ה'
הארץ הלח אנכי ה'
מביא רעה אל הד
העם הזה פרי מה
מיחשתם מי על
דברי לא הקשיבו
ותורתו וימאסו כה
למה זה לי ה'
לכנה משכא תמא
וקנה הטוב מארץ
מידחק עלותכם
לא לדעו וזכריתם
לא ערבו לי
לכו מה אמר
יהוה הנני נתו אל
העם הזה מכשלים
וכשלו גם אמרת
ובנים יחבו שכו ה'
ודעו יאכרו
כה אמר
יהוה הנני עם נא
מארץ נפון תגיו ה'
גדול יעור מירפתי
ארץ קשת וכירץ
יהויקו אכורי הוא
ולא ירחמי קולם
נים יהמה ועל סג
סוסים ירכבו ערות
כאיש למלחמה
עליר כתי ציוו ה'
שמענו את שמעו

רמי ידעו ערה ה'
החוקתני חל בני
ביולרה אל העש'
השרה ונדדו אל
הלכי כ חרב לא
לאיב מגור מסכני
נת עמי חגרי טק
התפלטי כאמר
אבל יחיד עשירי
מספר תמרודים
כי פתאס ימא ה'
השרר עלינו כה
בחוז נתתו בעמיו
מכער ותלע ונחנע
את רדכסו פלסכו
סורדים הלכי רמל
נחשת וכדול כג
מישחתים תמרו
נחר מפח מאשג
עופרת לשוא יט
צרת צרות ודעת
לא נתקו ונסה נמה
נמאס קדאו להם
כי מאס יהוה כה
בדם
הדבר אשר היה
אל ידמיהו מאת
יהוה לאמר עמי
כשער בית יהוה
וקראת שם את
הדבר הזה ואמרת

שמיעו

שמעו ה' ויסמיתו יצר המצור בורא עב טמאים שלום שלום יסיר עמי על כהלא שבר את עמיו ויסמך מן ימי שלום וראין שלום ה' ויסמיתו
ספר את עמי כל יריה נבוא ישיאל וינע זכרון עמים ב' ה' ויסמיתו יצר המצור בורא עב טמאים שלום שלום יסיר עמי על כהלא שבר את עמיו ויסמך מן ימי שלום וראין שלום ה' ויסמיתו

אשר לא ידעו כי יתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעתי לאבותיכם לאמר אתה יושב בארץ זבת חלב וסוף ואתה יושב בארץ זבת חלב וסוף ואתה יושב בארץ זבת חלב וסוף

ואיז טוב לעת מצו
מדפה והנה בעתה
מדן נשמע נהרה
סוסיו מקול מינו
מינהלות אכריו
רעשה כל הארץ
ויבואו ויאכלו
ארץ ומלואה ש
עיר וישבי בה
כל הנה משלח
בכם נחשים ינה
נפענים אשר י
אז להם לחש ו
ונשטו אתכם נא
יהוה מכל ימיה
עלי יצו עלי לב
דויהנה קול ש
שועת פת עמי
מארץ מרחקים
היהוה איז בניו
אם מלכה איז בה
מידע הכעיסו
במסיליהם כהכל
נבר עבר קציר
כלה קיז ואנחה
לא נשענה על
שבר פת עמי ה
חשפרתי קרתי
שמה חזקתני
הצרי איז בגלעד
אם דפא איז שם

כי מדיע לא עלתה
ערבת פת עמי מי
יתו ראשי מים
ועיני מקור ימעה
ואכפה יזכנס וליה
את חללי פת עמי
מי יתעני במדבר
מלוח ארזים ואעז
ואעזבה את עמי
ואלנה מאתם כי
כלם מנאפים עיני
בגדים וידרכו את
לשונם קשתם ש
שקר ולא לאמונה
גברו בארץ כל מיה
מרעה אל רעה
יבאו ואתי לא ידע
ידעו נאם יהוה
איש מרעה
השמרו ועל כל את
אל הכטחו כי כל
אז עקוב יעקב וכל
רע רביל יהודי וא
ואיש ברעהו יהוה
יהתלו ואמת לא
ידברו למדי לשונם
דבר שקר העוה
גלאו שבתך מטר
מדמה במדמה פ
מאע רעת ארתי
נאם יהוה

לכו כה אמר יהוה
זבאות הנה ערפם
זכחתים כ אר אה
אעשה מפני פת
עמי חז שוחט
לשונם מדמה רמ
בפיו שלום את ה
רעהו דבר וקדו
ישים ארצו העל
אלה לא אפקד נם
נאם יהוה אם נני
אשר פוד לא תנה
התנקם נפשי
על חוהים
אשא בני ונה ועל
נאות מדבר קעה
כי נעשו מבלי איש
עבר ולא שמעו
קול מקנה מעור
השמים וער פהם
נרדו הלכו ונתת
את ירושלם לגלים
מעוז תנים ואת ער
יהודה את שומע
מבלי יושב
מי האיש החכם
זכו את זאת ואש
דבר פי יהוה אל
יגידה על מה את
אנדה הארץ נעשה
במדבר מבלי עבר

אשר לא ידעו כי יתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעתי לאבותיכם לאמר אתה יושב בארץ זבת חלב וסוף ואתה יושב בארץ זבת חלב וסוף ואתה יושב בארץ זבת חלב וסוף

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the number 429.

ויאמר יהוה
 על עובדי את תורת
 אשר נתתי לפניכם
 ולא שמעו בקולי
 ולא הלכו בה וילכו
 אחרי שריות לבם
 ואחרי הפעלים
 אשר למדום אמר
 אבתם
 כה אמר יהוה צדיק
 צבאות אלהי ישה
 ישראל הנני מאי
 מאבילם את העם
 הזה לענה והשקו
 והשקיתים מידי
 ראש וזהפינותים
 בגנים אשר לא
 ידעו המה ואבתם
 ושולחתי אחריהם
 את החרב עד בלות
 אותם
 כה אמר יהוה צדיק
 צבאות התבוננו
 וקראו למקוננות
 והתבאיעה ואל
 החכמות שלחו
 והביאנה והתבחרנה
 ותשנה עלינה נהי
 ותרדנה עינינו
 רמעה ועפעפענו
 ידלו מינו כי קול

נהי נשמע מציון
 איד שרדנו בשענו
 מאד כי עובנו ארץ
 כי השליכו משנה
 משכנתינו
 כי שמענו
 נשים רבר יהוה
 ותקח אונכס רבר
 פיד ולמדנה כנותס
 כנה תיכס נהי ואשה
 רעותה קינח כי
 עלה מות פחלוננו
 נא בארמנתנו
 להכרית עולל מנה
 מהויז בחורים
 מרחקות רבר פה
 נאם יהוה ועמלה
 גבלת הארס כרמו
 על פני השרה וכו
 וכעמיר מאחר
 הקצר ואח מאסת
 פה
 אמר יהוה אל יהוה
 יתהלל חכם בחכמתו
 ואל יתהלל הגבור
 בגבורתו ואל יתהלל
 עשיר בעשרתו כי
 אם כואת יתהלל
 המתהלל הטבלוס
 וידע אתי כי אני
 יהוה עשה חסד

מישפט וצדקה
 בארץ כי כאלו
 חפצתי נאם יהוה
 הנה
 ימים באים נאם
 יהוה ופקדתי על
 כל מיול בערלה
 על מיצרים ועל
 יהודה ועל ארם
 ועל בני עמו ועל
 מואב ועל כל קיד
 קניצי פאה היט
 הישכים במדבר
 כי כל הגוים ערלס
 וכל בית ישראל
 ערלי לב
 שמעו את ה
 הדבר אשר דבר
 יהוה עליכם ביד
 ישראל
 אמר יהוה אל דה
 דוד הגוים אל
 תלמדו ומאתות
 השמים אל תתו
 כי יחתו הגוים כי
 מהפיה כי הקור
 העמים הכל הוה
 כי עז מיער פדה
 מעשה ידי חרש
 כפי עז כנסו
 וכוהכ יפתו כנסו

Handwritten marginal notes at the bottom of the page.

למים ה' ויסובבוך וישיבם סך לאדם וימתי לו טולק להרם ורבו ויחזרו לארץ ויאמר לאדם כמים חסנים לפניו וכל הולת דעה סך סין א' שטוב ... על הים ה' ויסובבוך וישיבם סך לאדם וימתי לו טולק להרם ורבו ויחזרו לארץ ויאמר לאדם כמים חסנים לפניו וכל הולת דעה סך סין א' שטוב ...

יהוה אלי נביצת
קשל נאיש יהודה
וכיטבי ירושלם
שכל על עזת אה
אנתם הר אשנים
אשר מאע לשה
לשמיע את דברי
והמה הלטי אהרי
אלהים אהרים ה'
לעברם המרו בית
ישראל וכות יהודה
את כריתי אשר
כרתי את אנתם
לכו פה
אמר יהוה הנני סה
מכיא אליהם רעה
אשר לא יוכלו ה'
לצאת ממצח חזע
וזעקו אלי ולי
אשמע אלהם והה
והלכו ערי יהודה
וישבו ירושלם וה
וזעקו אל האלהים
אשר הם מקטרנים
להם והושיע לא
ישיעו להם בעת
רעתם כי מספר
עריד היו אהיה
יהודה ומספר הה
חצות ירושלם ה'
שמעתם מזבחור

ואנכי אהיה לכם
לאלהים למעו ה'
הקים את השבועה
אשר נשבעתי
לאבתכם להת לו
להם ארץ ונתת חלב
ודבש כיום הזה
ואעז ואמר אמר
יהוה
ויאמר יהוה אלי
קלא את כל הדברים
האלה בערו יהודה
וכחצות ירושלם
לאמר שמעו את
דברי הפרית הזאת
ועשיתם אותם כי
הער הערתי באה
באבתכם כיום הה
העלתי אותם מה
מארץ מינרים וש
היום הזה השכנע
והער לאמר שמעו
בקולי ולא שמעו
ולא הטו את אונם
וילט איש בשריה
בשרידות לפני הדע
ואני אעליהם את
כל דברי הנביות
הזאת אשר צייתי
לעשות ולא עשו
ויאמר

שפר חמתך עליה
הגים אשר ל
ירעור ועל משמה
משפחות אשר
בשמד לא קראו
כי אכלו את יעקב
ואכלו ויכלהו
זאת ניהו השמרו
הכרי
אשר היה אל ידמיה
מאת יהוה לאמר
שמעו את דברי ה'
הפרית הזאת וספ
ודברתם אל איש
יהודה ועל יד שבו
ירושלם ואמרת
אלהם מה אמר יהוה
אלי ישראל אה
אדוד האיש אשר
לא ישמע אר
דברי הפרית הזאת
אשר צייתי את
אבתכם כיום הה
הוציא אותם
מארץ מינרים ה'
מכור הכרזל לאה
לאמר שמעו מה
בקולי ועשיתם
איתם ככל אשר
אציה אתכם והה
והייתם לי לעם

והכלי ה' ויסובבוך וישיבם סך לאדם וימתי לו טולק להרם ורבו ויחזרו לארץ ויאמר לאדם כמים חסנים לפניו וכל הולת דעה סך סין א' שטוב ...

בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...
בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...
בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...

לבשת מוכחות לו
לקטר לבעל
ואתה אל
תתפלל בער העם
הזה ואל תשא כח
בערם רעה ותמלה
כי אינני שומע
בעת קראם אלי
בער רעתם
מה לירידי
מביתי עשותי
המצמתה הרבים
וכשר קרש יעבד
מעליר כי רעתו
או תעליו וזיתיה
רענו יפה פרי האר
קרא יהוה שומר
לקול המילה גדלה
חצית אש עליה
ורעו הלויה יהוה
ויהוה יבא את ה
הנוטע אותה רב
עליו רעה בגל
רעת בית ישראל
ובית יהודה אשר
עשו להם להכעיה
להכעיסני לקטר
לבעל ויהוה
הודיעני וארעה
או הראיתני מש
מעלליהם ואלני

כבש אלה יוכל
לטבוח ולא ירעה
כי עלי חשבוניה
מחשבות נשחיתו
עין בלחמו ונכרתו
מיארץ חיים ושמו
לא יזכר עור וויחה
יבאות שפט צדק
בחו כליות ולב אד
אראה נקמתו מוס
כי אל יד גלתי את
רובי
לבו מה אמר יהוה
על אנשי ענתות
המבקשים את נ
נפשו לאמר לא
תבא בשם יהוה
ולא תמידת בידע
לבו מה
אמר יהוה יבא את
העני פקר עליהם
הבחושים ימורנו
בחרב פניהם ונע
וכעתיים ימורנו
ברעב ויש אלה
לא תתיה להם כ
אני ארעה אלי
אנשי ענתות שה
שנה פקרתם
יעדיק אתה
יהוה כי אני באל

אד מטפטיב אה
אדבר אותך מדוע
דרך רשעים צלה
צלחה שלו מל ס
בגרי בגר נטעתם
גם שרשו ילכו ג
עשו פרי קרב
אתה במיהם ורה
ורחוק מכליותיה
ואתה יהוה ירעני
תראני ובחנת לבי
אתה חתקם כנאו
לטבחה והקדשם
ליום הדנה ער מה
האכל הארץ ועש
כל השדה יבש
מרעת ישנו כר
ספתה כחמות וע
כי אמרו לא ירא
את אחרי תנופי
את רגלים ירעה
וילאית ואית תה
תתחרה את חס
הסוסים וכארץ
שלום אתה מטה
ואד העשה פאו
הירדו כי גב אחו
ובית אמר גם ה
אמה בגדו כר גם
המה קראו אחו
מלא אל האמונת

בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...
בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...
בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...

שולח ג' ויסטודיו: כרב עזר נגלו שולח: תב אע השפכו שולח: גלותי שולח: אילת ג' ויסטודיו: כי גם אילת בשדה: אילת ארזים: יעלה ח' לטובת על אילת השדה: ח' ג' ויסטודיו: כשרי אפרים ח' ראשם: וכל העב אפרו אתו דסטודיו: יפני ח' ח' ח' עזר ל סל יא אשעו יאע.

חשפתי שולח על
פנד ונראה קלונד
נאמד ומי נחל תור
זמת זנותר על גה
גבעות בשדה רה
נאתי שקיניך
אוי לך ירושלם
לא תטהרו אהרי
מתי ער
אשר היה
דבר יהוה אלי יום
ידמיה על דברי
הפצרות אכלר
יהודה ושעריה
אמ ללו קרה לה
לארץ וינחה
ירושלם עלתה
ואר יד יהם שלח
צעוריהם לפים
נאו על גנים לא
מי נאו מים שבו
כליהם ריקם בשו
ודכלמו ודפי
ראשם: כעבור
הארמז חתה נ
לא היה גשם נ
כשו אפרים חפי
ראשם וכי גם
אילת בשדה י
לדה ועזוב נ
לא היה גשם

ופראים עמדו על
שמים שאמר רוח
פתנים פלו עניהם
נ איז עטבי אמ
עזני עני בני יהוה
עשה למעו שמד
ני דני משונתני
לך הטאני מקור
ישראל מושיע
בעת ערה למח
תהיה כגו פאר
וכארה נטה לל
למה תהיה מאיש
ערום כגבור לא יה
יכל להשיע וא
ואתה כקורבני יהוה
ושמך עלינו נקרא
אל הנחנה
כד אמר יהוה
לעם הזה כו אהבו
למע רגליהם לא
חשבו ויהוה לך
ריגם עתה זכו
עונם ויפקד חטי
חטאתם
ויאמר יהוה
אלי אל תתפלל נ
בעד העם הזה לט
לשובה כי יעמו
אינני שולח אל
רעתם וכי יעלו על

ונעדה אינני ריעם
ני כדור וברעב
ונדבר אנני מנה
אותם ואמר אהו
אנני יהוה הנה
הנביאים אמרים
לכם לא תראו לה
הרב ורעב לא יהו
לכם כי שלום אמר
אנני לכם כעקום
הנה ויאמר
יהוה אלי שקר
הנביאים נבאים
כשמי לא שלחתי
לכם מנבאים
רשתי אלהם חזו
שקר וקסם ואלו
ותרמות לכם ה
חמה מתנבאים
לכם
כד אמר יהוה על
הנביאים הנבאים
כשמי יאע לך
שלחתי ודפי
אמרים חרב ורע
לא יהיה פאר
הואת כדור וברעב
יתפי הנביאים
החמה ודפי א
אשר חמה נבאים
לכם יהוה משלח

5

5

5

הנה ויאמר יהוה אלי שקר הנביאים נבאים כשמי לא שלחתי לכם מנבאים רשתי אלהם חזו שקר וקסם ואלו ותרמות לכם החמה מתנבאים לכם כד אמר יהוה על הנביאים הנבאים כשמי יאע לך שלחתי ודפי אמרים חרב ורע לא יהיה פאר הואת כדור וברעב יתפי הנביאים החמה ודפי אשר חמה נבאים לכם יהוה משלח

וְעָשִׂיתִי לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָךְ וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי אֲשׁוּרִים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי כְּנָעַן וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי חִתִּים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי עַמֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבָרֵךְ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי אֲשׁוּרִים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי כְּנָעַן וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי חִתִּים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי עַמֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבָרֵךְ

מִחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם מִזְ
מִפְנֵי הָרֶעִב וְהַחֶרֶב
וְאִזּוּ מִקְבַר לַחֲמִיה
חֲמִיה גְּשִׁיחַם וּבְנֵי
וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם
וְשֹׁמְכֵי עֲלֵיהֶם יִי
אֶת רַעְתָם וְאֶמְרֵת
אֱלֹהִים אֶת הַרְבֵּי
הַזֶּה תִּדְרֹגָה עֵינֵי ז'
רַמְיָה לַיְלָה וַיִּוֹת
וַיִּזְמַם וְאֶת תְּרַמְיָה
כִּי שָׁבַר גְּדוֹל גְּשִׁיחַ
נִשְׁבְּרָה כְּתִלְתֵּי פֶתַח
עַמִּי מִפֶּה נְחֻלְתֵּי
מֵאֵר אִם יִצְאֵתִי
חֲשִׁירָה וְהִנֵּה חֲלָל
חֹרֵב אִם כִּאֲתִי הָיָה
הַעִיד וְהִנֵּה תַחֲלוּתֵי
רַעֲב כִּי גַם נִבְרָתִי
גַם כִּהְיוּ סַחְרֵי אֱלֹהֵי
אֲרִיז וְלֹא יִרְעֵי
הַמַּאֲס
מֵאֲסֵת אֶת יְהוָה
אִם בִּצְיֹן גְּעֻלָּה
נִמְשָׁר מִדֹּעַ הָיָה
הַכִּיתֵנּוּ וְאִזּוּ לַעֲזֹ
מִדְּפָא קוֹחַ לְשִׁלֹּם
וְאִזּוּ טוֹב וְלַעֲרֵת
מִדְּפָא וְהִנֵּה כַעֲתִי
וְרַעֲנֵי יְהוָה רִשְׁעֵי
רִשְׁעֵנִי עוֹז אֲבוֹתֵי

אֲבוֹתֵינוּ כִּי חֲטָאֵנוּ
לָדָא לְתַנְאִי לְפָנֵי
לְמַעַן שִׁמְךָ אֱלֹהֵי
תִּנְבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדֵךָ
זָכַר אֱלֹהֵי הַר הַר
כְּרִיתֵךְ אֶתְנוּ וְהִישִׁיב
כְּהַבְלֵי הַגִּזִּים מִגִּד
מִגְּשָׁמִים וְאִם זֶה
הַשָּׁמַיִם יִתְנֶה רַבֵּה
רַבְכִּים הֲלֹא אֲתֵרָה
הִנֵּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְנִקְרָה לָךְ כִּי אֲתֵרָה
עֲשִׂיתִי אֶת כָּל אֱלֹהֵי
וַיֵּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מִשֵּׁה וְשִׁמְךָ לְפָנֵי
אִזּוּ נִמְשִׁי אֱלֹהֵי
הַזֶּה שִׁלַּח מִעַל פְּנֵי
וַיִּצְאֵנוּ וְהָיָה כִּי יִי
יֵאמְרוּ אֱלֹהֵי אֲנָה
נִצַּח וְאֶמְרֵת אֱלֹהִים
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי
לְפָנֵי לְפָנֵי וְאֱשׁוּר
לְחֹרֵב לְחֹרֵב וְאֱשׁוּר
לְדַעֲבֹלֵר עַבְדֵי וְאֱשׁוּר
לְשִׁבִי לְשִׁבִי וּפְקָה
וּפְקָרְתִי עֲלֵיהֶם יִי
אֲרַבֵּעַ מִשְׁפָּחוֹת
נָאִם יְהוָה אֱלֹהֵי
הַחֶרֶב לְחֹרֵב וְאֶת
הַפְּלִימִים לְסַחֲבֵי

וְאֶת עוֹת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת כְּהֹמֵת הָאָרֶץ
לְאֵבֶל וְלַחֲשׁוֹרֵת
וְעַתִּים לְדוֹעָה לְפָנֵי
מִמְלֻכוֹת הָאָרֶץ
כַּגִּל מִנְּשֵׂה כּוֹז
יְחַזְקִיחוּ כִלְדֵי יְהוָה
יְהוּדָה עַל אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּדוֹשָׁלִים
כִּי מִי יִחְמַל עֲלֵיךְ
יְרוּשָׁלַם וּמִי יִנְדֹּב
לָךְ וּמִי יִסְוֶה לְפָנֶיךָ
לְשֵׁאל לְשִׁלְמֵךְ
אֶת נִטְשֵׁת אֶתִּי
נָאִם יְהוָה אֱלֹהֵי
תִלְכֵי וְאֵת אֶתִּי
עֲלִיד וְאֶתְחִיתֵךְ
גַּל אֶתִּי הַחֲסוּ וְאִי
וְאֶתֵּם כְּמִזְרָה מִזְ
כְּשַׁעְרֵי הָאָרֶץ
שָׁכַלְתִּי אֶתְחִיתֵךְ
עַמִּי מִדְּרָכֵיהֶם
לֹא שָׁבוּ עֲצֻמֹתֵי
לִי אֲלֵמְנַתוֹ מִחֹל
יָמִים הַכִּאֲתִי לְהַם
עַל אִם כְּחֹד טוֹחַ
כִּי צָהֳרִים הַפְּלִימִים
עֲלִיהֶם פֶּתַח עִיר
וּבְחֻלוֹתֵי אֲמִלְיָה
יִלְדֵת הַשְּׁבַעֲתֵי
נִמְחָה נִמְשָׁה כִּאֲתֵי

וְעָשִׂיתִי לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָךְ וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי אֲשׁוּרִים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי כְּנָעַן וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי חִתִּים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי עַמֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבָרֵךְ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי אֲשׁוּרִים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי כְּנָעַן וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי חִתִּים וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵי עַמֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבָרֵךְ

מִיָּדָה וְשָׁר
וְהַחֲשׁוֹרֵת
וְעַתִּים לְדוֹעָה
מִמְלֻכוֹת הָאָרֶץ
כַּגִּל מִנְּשֵׂה כּוֹז
יְחַזְקִיחוּ כִלְדֵי יְהוָה
יְהוּדָה עַל אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּדוֹשָׁלִים
כִּי מִי יִחְמַל עֲלֵיךְ
יְרוּשָׁלַם וּמִי יִנְדֹּב
לָךְ וּמִי יִסְוֶה לְפָנֶיךָ
לְשֵׁאל לְשִׁלְמֵךְ
אֶת נִטְשֵׁת אֶתִּי
נָאִם יְהוָה אֱלֹהֵי
תִלְכֵי וְאֵת אֶתִּי
עֲלִיד וְאֶתְחִיתֵךְ
גַּל אֶתִּי הַחֲסוּ וְאִי
וְאֶתֵּם כְּמִזְרָה מִזְ
כְּשַׁעְרֵי הָאָרֶץ
שָׁכַלְתִּי אֶתְחִיתֵךְ
עַמִּי מִדְּרָכֵיהֶם
לֹא שָׁבוּ עֲצֻמֹתֵי
לִי אֲלֵמְנַתוֹ מִחֹל
יָמִים הַכִּאֲתִי לְהַם
עַל אִם כְּחֹד טוֹחַ
כִּי צָהֳרִים הַפְּלִימִים
עֲלִיהֶם פֶּתַח עִיר
וּבְחֻלוֹתֵי אֲמִלְיָה
יִלְדֵת הַשְּׁבַעֲתֵי
נִמְחָה נִמְשָׁה כִּאֲתֵי

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the number 66.

שמישה בעד זכום בשה וחפרה ושר ושאריתם לחרב אתו לפני איניהם נאם יהוה	רנוד ואכלס וירחי רנוד לי לשטון ז ולשמחה לבני מי נבדא שמך עלי ז יהוה אלהי זנאות לא ישכתי כסוד מי משחקים ואעלו מפני ידך כרד ישו ישכתי מי זעם מי מלא אתני למח היה מאני נצח ומכתי אנשה מאנה הדא היו תהיה לי כמי ז אטב מיס לא נאמני לעו כד אמר יהוה אט השוב ואשיב לעו העמד ואם תוציא יקר מוולל כפי תה תהיה ישכתי חפד אליך ואתה לא ז השוב אליהם ונה ונתתד לעם הוד לחומה נחשת כה כינודה ונלחמי אז אליך ולא יוכלול כי אתך אני להוסי להושיעך ולהציל נאם יהוה ויה צלתי מיד רעים ופדית מינה עריני	אוי לי אמי כי ילדתי איש רוב ואיש מי מדח לכל הארץ לא נשיתי ולא נד נשיתי כלה מקלולי אמר יהוה אם לא שרותך לטוב אם לוא יסגעת כר בעת רעה וכעת ז צרה את האוב ז הידע כדול כחל מינפוז ונחשת יהו חילך ואצרתך לפ אתו לא כמחוד ז ונכל חטאותיך ונכל גבולך ויהע והעברת את אינו כארץ לא ירעה כי אש קרה כאש עליכם תיקר אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מדרמי ז אל לארד אפן תה תקחני לע שאתי עליך חרפה נמצא
--	--	--

Handwritten marginal notes at the bottom of the page.

על גבול ספרות... על גבול ספרות... על גבול ספרות...

עליה כי הקשו את
ערמם לבלתי שמוע
את דברי יושבי מעו
פשוהו כי אמר
הכהן והוא פקיד
נעיר בבית יהוה את
דמיהו נבא את
הדברים האלה
ויכה פשוהו את
דמיהו הנבא ויהו
אתו על המהפכת
אשר בשער נעז
בנימו העליון את
אשר בבית יהוה
ויהי ממחרת ויהי
ויבא פשוהו את
דמיהו מן המכה
המהפכת ואמר
אליו דמיהו לא
פשוהו קרא יהוה
שמד כי אסמנד
מסכבו כי כה אמר
יהוה הנני נתנו
למעורר לך לכל את
אחכור ונפלו כהן
אביהם ועיניך
ראות ואת כל יהוה
אתו ביר מלך נבל
והגלם כבלה וחכם
כחור ונתתי את
כל חסו העיר הזאת

ואת כל יגיעה ואת
כל יקרה ואת כל
אי צרות מלני יהוה
יהוה אלה ביר א
אביהם ומוזם
ולקוחם והביאם
כבלה ואתה פשו
פשוהו וכל יושבי
ביתו הלכו בשבי
ונבל תבא ושם
תמות ושם תקם
אתה וכל אחכור
אשר נבאת להם
בשקר
פתיתני יהוה ואפני
חוקתני ותכל יהוה
הייתי לשחוק כל
היום מזה לעג לך
כי כדני ארבו אשך
חמס ושור אקרא
כי היה רבו יהוה
לי לחרפה ולקלס
כל היום ואמרת
לא אוכרעו דלי
אמר עוד בשמו
ויהו מלני פאש
בערה עיני בעני
בעיני וכל את
מלני ולא אכיל ע
שמעתי דבת רבים
מעור מסכבו הלי

ונגדנו כל אנשי
שלוכי שמרי צד
ילעי אולי יפתח
וניבלה לו ונקחה
נקמתנו מפינו ויהו
ויהו אותי כגבור
עדין על כו דופי
יכשלו ולא יוכל
כשו מאר כי לא
השגלו כלמת עי
עלם לא תשכח
ויהו נבאות כחו
עדיק ואל מליה
ולב איה נקמתו
מדם כי אלה גלית
את רובי
שידו ליהוה
הללו את יהוה כי
העיל את נפש את
אניו מיד מרעים
אניו
היום אשר ילדתינו
יום אשר ילדתינו
אמי אלהי כבוד
אניו האיש אשר
כשר את אני לאמו
לד לך כזכר שמד
שמד שמדת יהוה
האיש ההוא בערם
אשר חסו יהוה ויהו
ולא נחם ושמוע

אשר לא נחם ושמוע... ויהו ויהו... ויהו ויהו...

מספרים קטנים וקטנים יותר
מספרים קטנים וקטנים יותר
מספרים קטנים וקטנים יותר
מספרים קטנים וקטנים יותר

והם רינו לא רפרת
אלהם והם נבאו ז
ואם עמדה בסוד
ויטמיעו דברי את
עמי ויטמסו מד
מדרבם הרע ומרע
מעלליהם
ואלה הן מקור
אני נאם יהוה ולא
אלה מדחוק ואם
יסתר איש במסתו
במסתרים ואני לא
אדאש נאם יהוה ז
ולא אלה מדחוק
אם יסתר איש ז
במסתרים ואני ז
לא אראנו נאם
יהוה הלווא את הד
השמים ואת הארץ
הארץ אני מלא
נאם יהוה שמעתי
את אשר אמרו ז
הנבאים הנבאים
בשמי שקר לאמו
הלמתי הלמתי
ער מתי היש בלב
הנבאים נבאו בש
שקר ונבאו תה
הדמית לכם החד
החשובים להשכח
את עמי שמי ביד

בולמיתם אשר יר
יספרו איש לדעה
באשר שכחו אז
אבתם את שמי ז
בפעל הנבוא אשר
אתו חלום יספר ז
חלום ואשר דברו
את דבר רבו יא
אמת מה להבוא את
הנבא נאם יהוה הלו
הלווא כה דבר נאש
נאם יהוה וכפטיש
יפוצץ סלע
לכן רעו על הנבאים
נאם יהוה מגנב ז
דברי איש מאת
רעהו הנגע על הד
הנבאים נאם יהוה
הלקחים לשונם
וינאמו נאם הנגי
על נבאי חלמונת
שקר נאם יהוה ז
ויספרו ויתשו את
עמי בשקר והם
וכפחוהתם ואנכי
לא שלחתים ולא
צויתים והועילו
לא יעילו לעם ז
היה נאם יהוה
וכי יטאל
העם הזה או הנבא

אמרו לאמר מה
משה יהוה ואמת
אלהם את מחמשה
ונטשתי אתכם
נאם יהוה והנבא
וחסרו והעם אשר
יאמר משה יהוה
יפקדת על האיש
ההוא ועל ביתו
פיהו
תאמרו איש על
רעהו ואיש אל
אחיו מה ענה יהוה
ומה דבר יהוה ומה
ומשה יהוה ז
הנבאו עוד כי חסד
המשה יהוה לאש
דבר והפכתם את
דברי אלהים חיים
יהוה נבואת את
אלהינו כה ואמר
אל הנבוא מה עש
יהוה ומה דבר יהוה
יהוה ואם משה
יהוה תאמרו לכו ז
כה אמר יהוה יש
אמר נאם את הדבר
היה משה יהוה ז
ואשלח אליכם ליה
לאמר לא תאמרו
משה יהוה לכו ז

אמר ז ויפסקו וישמעו את הדין...
אמר ז ויפסקו וישמעו את הדין...
אמר ז ויפסקו וישמעו את הדין...
אמר ז ויפסקו וישמעו את הדין...

משה יהוה ואמת
אלהם את מחמשה
ונטשתי אתכם
נאם יהוה והנבא
וחסרו והעם אשר
יאמר משה יהוה
יפקדת על האיש
ההוא ועל ביתו
פיהו
תאמרו איש על
רעהו ואיש אל
אחיו מה ענה יהוה
ומה דבר יהוה ומה
ומשה יהוה ז
הנבאו עוד כי חסד
המשה יהוה לאש
דבר והפכתם את
דברי אלהים חיים
יהוה נבואת את
אלהינו כה ואמר
אל הנבוא מה עש
יהוה ומה דבר יהוה
יהוה ואם משה
יהוה תאמרו לכו ז
כה אמר יהוה יש
אמר נאם את הדבר
היה משה יהוה ז
ואשלח אליכם ליה
לאמר לא תאמרו
משה יהוה לכו ז

על ספרים וספרים על... על ספרים וספרים על... על ספרים וספרים על...

מלך יהודה וער...
היום הזה זה שלש
ועשרים שנה היה
דבר יהודה אלי וי
וארבר אליכם יז
אטבים ודבר ולא
שמעתם ושלח
יהוה אליכם את כל
עבדיו הנביאים הז
השכם ושלח ולא
שמעתם ולא הטו
הטיתם את אוזנכם
לשמיע ולומר שו
שובי נא איש מיד
מדרבו הרעה ומדע
מעל ליכם ושוב על
הארמה אשר נתו
יהוה לכם ול אבותיכם
למז עולם וער עולם
ואל תלכו אחרי יי
אלהים אחרים לעז
לעבדם ולהשתחות
להם ולא תבעיכו
אתי במעשה ידים
ולא ארע לכם ולא
שמעתם אלי נאם
יהוה למען הכעסתי
במעשה ידיכם
לדע לכם
לכו נה אמר
יהוה עבאות יעו

אשר לא שמעתם
את דברי הנני שלח
ולקחתי את כל
משפחות צפון נאם
יהוה ואל נבוכד
ראצר מלך בבל
עברי והביאתים על
הארץ הזאת ועל
ישביה ועל כל הגז
הגזים האלה סביב
והחרמיתם ושמעתם
לשמה ולשר קוד
ולחרבות עולם וז
והאכרתי מהם קה
קול שטח וקול
שמיחה קול חרבו
וקול בלה קול רחם
ואור נר והיתה כל
הארץ הזאת לחרבו
לשמה ועברו הגז
הגזים האלה את
מלך בבל שבעים
שנה ויהיה כמל אור
שבעים שנה אפוא
על מלך בבל ועל
הגזי יהוה נאם
יהוה את עונם ועל
ארץ כשדים ושנע
ושמתי אתו לשה
לשמיות עולם
והבאתי על הארץ

הזאת את כל דברי
אשר דברתי עליה
את כל הפתח נפט
הזה אשר נבא יהוה
ידמיהו על כל הגז
כי עברוכם גם הפז
גזים רבים ומלכים
גדולים ושלמו רי
להם כפעלם וכמע
וכמעשה ידיהם
כי פז
אמר יהוה אלהי יז
ישאל אלי קה את
כוס היין חרמה הז
הזאת מידי והשקותי
אתו את כל הגזים
אשר אנכי שלח
אתך אליהם ושתו
והתגעשו והתהללו
מפני חרוב אשר
אנכי שלח בעתם
ואקח את רכוס ט
מיד יהוה ואשקה
את כל הגזים אשר
שלחני יהוה אלתי
את ירושלם ואת
ערי יהודה ואת ית
מלכיה ואת שריה
לתת אותם לחרבו
ולשמה ולשרקה
ולקללה כיום הזה

יהוה כמלכותם... יהוה כמלכותם... יהוה כמלכותם...

הזאת את כל דברי... הזאת את כל דברי... הזאת את כל דברי...

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the word 'יהוה' and other fragments.

העיר הואת ואר
 יטבה כי באמת טו
 שלחני יהוה עלי
 אליכם לדבר באזני
 באזניכם את כל
 הדברים האלה
 ויאמרו
 השרים וכל העם
 אל הפהנים ואר
 הנביאים אין לאיש
 היה משפט מות
 כי נשם יהוה אלה
 אלהינו דבר אלנו
 ויקמו אנשים מי
 מזקני הארץ ויאו
 ויאמרו אל כל קהל
 העם לאמר מיכח
 הפורשה היה נפא
 מימי חזקיהו מלך
 יהודה ויאמר אל
 כל עם יהודה לאנש
 פה אמר יהוה עת
 עבאות ציון שרה
 תחרש וירושלים
 ציון תהיה וחר הבת
 לכמות יער ההר
 ההמת אמת יהוה
 חזקיהו מלך יהודה
 וכל יהודה הלך
 ורא את יהוה ויא
 את פני יהוה ויטרם

יהוה אל הרעה אד
 אשר דבר עליהם
 ואנחנו עשויים רשע
 גדולה על נפשתינו
 וגם איש היה מה
 מתנבא בשם יהוה
 אנדי יהוה שמי עשה
 מקרות הישרים
 וינבא על העיר
 הזאת ועל הארץ
 הזאת ככל דברי
 ירמיהו וישמעע
 המלך יהויקים וכל
 צפודיו וכל השרים
 את דברי ויבקש
 המלך המיתה ויה
 וישמע אנדי יהוה
 ויודא ויכרח ויבא
 מיניס וישלח
 המלך יהויקים
 אנשים מצרים
 את אלנתו כי ענת
 עכבוד ואנשים
 אהו אל מיניס
 ויזעזעו את אנדי
 מיניס ויבא אהו
 אל המלך יהויקים
 ויכח כחרב וישלח
 את נבלתו אל קבר
 בני העם אר יר
 אחיקם כי שפן היה

היתה את ירמיהו
 לבלתי תת אתו
 ביד העם להמיתו
 בראשית ממלכת
 יהויקים כי יאשיהו
 מלך יהודה היה
 חזק היה אל יוד
 ירמיהו מאת יהוה
 לאמר פה אמר
 יהוה אלי עשה לך
 מסרות ומטות ו
 נתתם על צאנך
 ושלחתם אל מלך
 ארם ואל מלך
 מואב ואל מלך בני
 עמון ואל מלך צו
 ואל מלך צידון וכל
 מלכים הנכאים
 וירשלים אל עזקיהו
 מלך יהודה ויענית
 אתם אל אדנתם
 לאמר פה אמר
 יהוה עבאות אלה
 ישראל פה תאמרו
 אל ארצות ארם
 עשית את הארץ
 את הארם ואר
 הפחמה אשר על
 פני הארץ כנען
 הגדול וסדוועי

Small handwritten note or correction in the left margin.

ירמיהו... ויזעזעו את אנדי... ויבא אהו... ויכח כחרב וישלח את נבלתו אל קבר בני העם אר יר...

Handwritten text from the adjacent page, partially visible on the right edge of the image.

אלה העשרים ואלה שמותיהם . . . ואלה שמותיהם . . . ואלה שמותיהם . . .

את דברי הטוב לה
להשיב אתכם אל
המקום הזה כי אי
אנכי ידעתי את
המחשבות אשר
אנכי הטב עליכם
נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה
לתת לכם אחרית
ותקוה וקראתם י
אתי והלכתם והתה
והתפללתם אלי וה
ושמיעתי אליכם
ובקשתם אתי ומי
ומי צאתם כי הורש
בכל לבבכם ונמית
לכם נאם יהוה ועד
ושכחתי את שביטת
וקבעתי אתכם מ
מיכל הגוים ומכל
המקומות אשר י
הרחתי אתכם שם
נאם יהוה והשמתי
אתכם אל המקום
אשר הגלית אתי
אתכם משם כי י
אמרתם הקים לנו
יהוה נביאים כנליה
מיטה
אמר יהוה אל הנבי
הישיב אל בסיא

רוח ואל כל העם
הישיב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא
ינאו אתכם כנליה
כה אמר יהוה
יבאות הנני משלח
בם את החרב את
הרעב ואת הדבר
ועתה אתם פתאנע
השערים אשר לא
תאכלנה מדע ויהי
ורדתי אחריהם
מחרב פרעב ופרע
ועתה לזרעה למ
ממלכות הארץ
לאלה ולשמה ולע
ולשרקה ולחרפה
בכל הגוים אשר י
הרחתי שם קחת
אשר לא שמיעו
אל דברי נאם יהוה
אשר שלחתי את
אלהם את עברי
הנביאים השכם
ושלח ולא שמיעתם
נאם יהוה ואתם י
שמיעו דבר יהוה
כל הגולה אשר
שלחתי מירושלם
כנליה
כה אמר יהוה יעד

יבאות אלהי יעה
ישראל אל אהאנ
בו קדליה ואל יעד
יערקהו בו מעשיה
הנבאים לכם כשי
כשמי שקר הנני
נתו אתם כיר נפוש
ראצו מלך בכל
וחכם לעיניכם ולי
ולקח מהם קללה
לכל גלות יהודה
אשר כנכל לאמר
ישמר יהוה כעיה
כיער קיהויכאתם
אשר קלם מלך
ככל באש יעו אז
אשר עשו כנליה
בישראל וינאפו
את נשי רעיהם
וידבדו דבר כשמי
שקר אשר לא יעד
יעייתם ואנכי יהי
היודע ועד נאם י
יהוה
ואל שמעוהו הנני
הנחלמי האמר
לאמר כה אמר י
יהוה יבאות אלה
ישראל לאמר יש
אשר אתה שלחת
כשמעה ספרים

7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

והשנים . . . ואלה שמותיהם . . . ואלה שמותיהם . . .

אֵל כָּל הָעַם אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלַם וְאֵל יְצִי
צַפְנִיָּה בְּמַעֲשֵׂיהָ
הַכְּחוּ וְאֵל כָּל הַמָּדָה
הַכְּחוּצִים לֵאמֹר
יְהוָה גִּתְנֵנוּ כִּי־הוּא
יְהוָה יִדְרֹעַ הַכְּחוּ לְהִי
לְהִיִּת מְקָדִים בֵּית
יְהוָה לְכָל אִישׁ
מִשָּׁגַע וּמִתְנַבֵּא
וּנְתַתָּה אֶתְּ אֵל
הַמִּיחַפֶּסֶת וְאֵל הַי
חֵיבִיק וְעַתָּה לִפְנֵי
לֹא גַעַרְתָּ בִּירְמִיָּהוּ
הַעֲנֵתָנִי הַמִּתְנַבֵּא
לָכֵם כִּי עָלְכוּ שָׁלוֹ
אֵלַי כִּי כָּל לֵאמֹר
אֲרַכָּה הִיא בְּטֵן כִּי
כִתְּוִם וְשָׂכַר וְנִטְשָׁה
גַּעַת וְאֶבְרוּ אֶרֶץ
פְּרִיָּה וְיִקְרָא יְנֵה
צַפְנִיָּה הַכְּחוּ אֶרֶץ
הַסֶּפֶר הוּא בְּאֶזְנֵי
יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא
וְיִהְיֶה

נָבֵא לָכֵם שְׁמִיעִיה
וְאֵנִי לֹא שְׁלַחְתִּי
וַיִּכְטֹחַ אֶתְּכֶם עַל
שִׁקְרֵי לִפְנֵי אֲמֹר
יְהוָה הֲנֵנִי מְקַדֵּךְ עַל
שְׁמִיעִיה הַנְּחַלְמִי
וְעַל יִדְרֹעֵי לֹא יִהְיֶה
לֹא אִישׁ יֹשֵׁב בְּתוֹךְ
הָעַם הַזֶּה וְלֹא יִרְאֶה
כְּטוֹב אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
עִשָׂה לְעַמִּי נָא
יְהוָה כִּי סָרַח דַּבַּר עַל
יְהוָה
חֲדָשׁ אֲשֶׁר הִיָּה אֵל
יְרֵמְיָהוּ כִּי־אֵת יְהוָה
לֵאמֹר וְכֵן אֲמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כִּתְּבֵ לְךָ אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֵלַי אֵל כִּסְפֵי צִי
הַזֶּה יָמִים כִּי־אֵם נָא
יְהוָה וְשִׁבְתִּי אֶרֶץ
שְׁבִית עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְיִהְיֶה אֲמֹר יְהוָה
וְהַשְׁבִּיתִים אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר עָתִיד לֵאבְדֶם
וְיִדְשָׁתֶם
וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
דִּבַּר יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל
וְאֵל יְהוּדָה כִּי־אֵל
אֲמַר יְהוָה קוֹל תִּדְבַר

שְׁמִיעֵנוּ מִרְּךָ יְהוָה
שָׁלוֹם שְׁאֵלֵנוּ
וְדָאֵן אִם יִלְדֵנוּ
מִדְּרֹעַ רֵאִיתִי כָּל
צָבָר יִדְוֵנוּ עַל חֵלְצֵנוּ
כִּי־לָרָה וְנִרְמַכְנוּ כִּי
מָנַם לִירְקוֹן הוּא כִּי
גִדְּלוּ הַיָּמִים הַהוּא
מֵאִיִן כִּמְהֵרָה וְעַתָּה
עֲרָה הִיא לִיעֲקֹב
וּמִמִּצֵּה יוֹשֵׁעַ וְהוּא
בַּיּוֹם הַהוּא נָא יְהוָה
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר
עָלָה מֵעַל יְעֶזְבֵּל
וּמִסְרוּתֵךְ אֲנִי־כָּן
וְלֹא יַעֲמִידֵם עַד
זָרִים וְעַבְדֵי אֶתְּ יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וְאֶתְּ כוֹדֵךְ
מִלִּנְפֵי אֲשֶׁר אָקִים
לָהֶם
וְאֵלֶּה אֵל הַיָּדָה
עֲבָדֵי יַעֲקֹב נָא
יְהוָה וְאֵל תִּתֵּן שֵׁן
יִשְׂרָאֵל כִּי הֲנֵנִי מֵן
מִיִּשְׁעֵךְ מִדְּחוּךְ
אֶת זֹרַע מֵאֶרֶץ
שָׂבִים וְשָׂבִי עֲקֹב
וְשָׂקֵט וְשָׂאֲנוּ וְאֵן
כִּי־חֲרִידֵנוּ כִּי־אֵתְּ אֵן
נָא יְהוָה לְהוֹשִׁיעַ
כִּי־אֵעֲשֶׂה כָּל־כֵּן

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹל הַבְּתוּלָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹל הַבְּתוּלָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹל הַבְּתוּלָה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹל הַבְּתוּלָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹל הַבְּתוּלָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹל הַבְּתוּלָה

בנה
 אמר יהוה רצו לי
 לעקב שמחה וי
 רעהו בראש הד
 הגנים השביעי
 הללו ואמרו הו
 חושע יהוה את
 עפר את שארית
 ישראל העל מנא
 אותם מארץ צר
 יפוז וקבעתים
 מירפתי ארץ פס
 עור ופסח הרר
 הילדת יהוה קהל
 גדול ישוכו תעה
 בבני יבאו ונתהו
 וכתחנינים אוכיל
 אוליכם אל נחלי
 מים ברה ישר
 לא יפסלו פה כח
 היתי לישראל
 לאב ואפרים כבוד
 הוא
 שמעי רבר יהוה
 גנים והגדר באים
 ממרחק ואמרו
 מזרח ישראל יה
 יקבענו ושמרו
 כרעה עדרו כי
 פרה יהוה את יעקב
 ונאלו מיר חוק מד

ממנו ובא ורצנו
 כמרום ציון ונחיו
 אל טוב יהוה על
 הצו ועל תירש ועל
 יצהר ועל בני צא
 ובקר והיתה נפשם
 מצו רוח ולא יספו
 לדאנה עור או תה
 תשמח בתלול
 במחול וכחמים
 וזקנים יהיו והפז
 וחפכתי אבלם לט
 לשטח ונחמתי
 ושפחתי מיוצם
 וריתי נפש הפתעם
 רשו ועמי את טז
 טובי ישבעו נאם
 יהוה
 פה אמר יהוה קול
 ברמיה נשמע נה
 בני המרוזים רחל
 מבפח על בעור
 מאנה להנחם על
 בניה כי איננו
 פה אמר
 יהוה מנעי קולך
 מבכי ועיניך מרד
 מדמעה כי יש
 שכו למעלתך נז
 נאם יהוה ושכו
 מארץ אויב ויש

תקח לארדיתך
 נאם יהוה ושכו
 בנים לגבולם שמו
 שמוע שמעתי
 אפרים מתנודד
 יסותני ואסור מע
 כעגל לא למר
 השכני ואשום
 כי אתה יהוה אלהי
 כי אתה טובי נה
 נחמתי ואחרי ה
 הרעי ספקת על
 יור נשתי ונני
 נבלמתי כי נשאת
 חרפת נעורי ה
 יקר לי אפרים א
 ילד שעשועים כי
 מדוי הפרינו וכר
 אוכרתי עוד על
 המיו מעי לורחם
 ארחמנו נאם יהוה
 ה
 לר צינים שמי ל
 המרוזים שת
 לפי למסלה דוד
 חלכתי שבו כחול
 ישראל טובי א
 עריר אלה ער
 מה תתחפיקי
 חבת השוככה כי
 ברא יהוה הרשה

ויהי ערב ויהי בקר יום ה' הראשון
 ויהי ערב ויהי בקר יום שני
 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי
 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי
 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי
 ויהי ערב ויהי בקר יום שישי
 ויהי ערב ויהי בקר יום שבת

ויהי ערב ויהי בקר יום ה' הראשון
 ויהי ערב ויהי בקר יום שני
 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי
 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי
 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי
 ויהי ערב ויהי בקר יום שישי
 ויהי ערב ויהי בקר יום שבת

40
געתה וכל העמק הז
הפגרים והאשן וכל
השרמות עד נחל
קרחו עד פנת שו
שער הסוסים מז
מזרח קרש ליהוה
לא יתש ולא יחדס
עוד לעולם
32
דבר אשר
היה אל ידמיהו מז
מאת יהוה בשער
העשירית ליעקב
מלך יהודה היא הז
השנה שמינה עשרה
שנה לנכסד ואצו
ואז חיל מלך בכל
צרים על ירושלים
ודמיהו הנביא היה
כלוא בחצר המטרה
אשר בית מלך יהו
יהודה אשר כלאו
יעקב יהו מלך יהודה
לאמר מדוע אלה
נבא לאמר כה אמר
יהוה הנני נלכו את
העיר הזאת מז מז
מלך בכל ולכרד
ועקרהו מלך יהודה
לא יפלט מיד היה
הכשדים כי הנרבו
יעתו ביד מלך בכל

ודבר פיו עם פיו הז
ועינו את עינו תה
הראנה וכל ילד
את צדקיהו ושם
יהוה עד פקדי אתו
נאם יהוה כי הלחמו
את הכשדים לא
הינליוהו
ואמר ידמיהו היה
דבר יהוה אלי לאמר
הנה הנמאל בו שלט
הודך נא אלי לאמר
קנה לך את שדי אל
אשר בענתות כי
לך משפט הגאלה
לקנות ויבא אלי הנז
הנמאל פודדי בדבר
יהוה אל חצר המטרה
ויאמר אלי קנה נא
את שדי אשר בעז
בענתות אשר בארץ
בגמזו כלך משפט
היד שיה ודך הגאלה
קנה לך ואלע כיה
דבר יהוה הזאוי
ואקנה את השדה
מאת הנמאל כוז
הודי אשר בענתות
ואשקלה לו אר
הכסה שבעה שקד
שקלים ועשרה

10
הכסה ואכתב בשם
ואחתום ואער עדו
ואשקל הכסה נמ
במאונם ואקח את
ספר המקנה את
החתום המיעוד
וחתום ואת חלו
ואתו את הספר הז
המקנה אל ברוך
נדיה בו מחסיה לעני
הנמאל הודי העני
הערים הכתבים
בספר המקנה לעני
לעני כל היהדים
הישיבים פחזר הז
המטרה ואצוהו
ברוך לעניהם ל
לאמר כה אמר יהוה
יהוה נבאות אלהי
ישראל לקוח את
הספרים האלה את
ספר המקנה הזה
ואת החתום ואת
ספר הגלוי הזה ונה
ועתהם פכלי חרש
למען יעמדו ימים
רבים
כי כה אמר יהוה
נבאות אלהי יש
ישראל עוד קני
בתים ושדות וסד

ויהי ערב ויהי בקרם יום אחד ויהי ערב ויהי בקרם יום אחד ויהי ערב ויהי בקרם יום אחד

הכסה ואכתב בשם
ואחתום ואער עדו
ואשקל הכסה נמ
במאונם ואקח את
ספר המקנה את
החתום המיעוד
וחתום ואת חלו
ואתו את הספר הז
המקנה אל ברוך
נדיה בו מחסיה לעני
הנמאל הודי העני
הערים הכתבים
בספר המקנה לעני
לעני כל היהדים
הישיבים פחזר הז
המטרה ואצוהו
ברוך לעניהם ל
לאמר כה אמר יהוה
יהוה נבאות אלהי
ישראל לקוח את
הספרים האלה את
ספר המקנה הזה
ואת החתום ואת
ספר הגלוי הזה ונה
ועתהם פכלי חרש
למען יעמדו ימים
רבים
כי כה אמר יהוה
נבאות אלהי יש
ישראל עוד קני
בתים ושדות וסד

עם ב' ויסתקו יושב סוכת ששון וישב ויסתקו... ויסתקו יושב סוכת ששון וישב ויסתקו... ויסתקו יושב סוכת ששון וישב ויסתקו...

ולא חמיתם בתוך
אחיהם והפך אשר
השליך שם ישמעאל
ישמעאל את כל
בגדי הנשים אשר
הם ביד גרליהו
היא אשר עשה זה
הפוך אתם מפני
בעשא מלך ישראל
אתו מלא ישמעאל
בו נתנה חלום
וישב ישמעאל את
כל שארית העם
אשר במצפה ואת
בנות המלך ואת כל
העם הנשארים נד
במצפה אשר המקור
נפיו ארז רב טובה
טבחים את גרליהו
בו אחיקם וישבם
ישמעאל בו נתנה
ילד לעבר אל בני
עמון
וישמע יוחנן בו קח
קרח וכל שרי החלים
אשר אתו את כל
הדעה אשר עשה
ישמעאל בו נתנה
ויקחו את כל האנשים
וילכו להחם עם
ישמעאל בו נתנה

ויבנינו אתו אל
מים רבים אשר
בגבעות ויהי כד אהת
כל העם אשר את
ישמעאל את יוחנן
בו קרח ואת כל שרי
חילים אשר אתו
וישמעאל ויטמנו כל
העם אשר שבה
ישמעאל מן המיד
המצפה וישבו וילכו
אליהונו בו קרח ויד
וישמעאל בו נתנה
נבילט בשמנה אנד
אנשים מפני יוחנן
וילך אל בני עמון
ויקח
יוחנן בו קרח וכל שרי
שרי החילים אשר
אתו את כל שארית
העם אשר השיב
מאת ישמעאל בו
נתנה מן המצפה
אחר הפך את גרליהו
בו אחיקם גבחים
אנשי המלחמה
ונשים וטות וסרסים
אשר השיב מצה
בגבעות וילכו ויש
וישבו בגרות כפז
במדה אשר אצ

בית לחם ללכת
לכוא מצרים מפני
הכשרים מי ירא
מפניהם כי הנה
ישמעאל בו נתנה
את גרליהו בו נתנה
אחיקם אשר הפך
מלך בבל בארזות
ויגשו כל שרי החל
חילים ויוחנן בו נתנה
קרח ויונה בו הוט
הושעיה וכל העם
מקטן ועד גדול
ויאמרו אל ידעיהו
הנביא הפלגא תהו
החפזנו לפעך ויהו
והתפלל בעדינו א
יהוה אלהיך בערנו
השארית הזאת
כי נשאתו מעט
מחרבה כאשר ש
עניד ואת אתו
ויגר לנו יהוה אלהיך
את החרד אשר נד
בו ואת הדבר אשר
אשר נעשה ויא
ויאמר אלהם ירמ
ירמיהו הנביא ש
שמעת הנני מזה
מתפלל אל יהוה
אלהיכם פרנתיכם

ויגלו לך לכה ועתה יושבים ויגלו ויגלו ויגלו... ויגלו לך לכה ועתה יושבים ויגלו ויגלו... ויגלו לך לכה ועתה יושבים ויגלו ויגלו...

היום הדם אשר
על היה אתכם
אשר לכם לא אפני
עם דבר ויהי
אשר אל ידעיהו
היה את בני דע
אשר נאבזו אמלא
בבית אשר
על היה אלהיך
אשר בו נעשה
בו טוב ואם דע
אשר יהוה אלהי
אשר שוחים
אשר נשמע
אשר ייטב
אשר נשמע בקו
אשר אלהי
יהוה
אשר עשרת ימים
אשר יהוה א
אשר ויקרא אל
אשר קח ואל
אשר החלים
אשר אתו וכל
העם למקטן ועד
גדול ויאמר אלהם
מה אבד יהוה אלהי
ישראל אשר ש
שוחתם אתי אליו
דברתי תנעתכם
לפני ואם שוב

... ויהי ערב ויהי בקר ... ויהי ערב ויהי בקר ... ויהי ערב ויהי בקר ...

לחרב לחרב ויהי ערב
אש בנת אלהי מ
מצרים ושרמם
ושכם ועטת את
ארץ מצרים מאשר
יעטת הרעה את
בגדו וינא משם
בשלום ויטבר את
מצבות בית שמש
אשר בארץ מצרים
ואת פני אלהי מ
מצרים ישרת מא
נאש
44
הרבו אשר היה
אל דמיה אל כל
היהודים הישבים
בארץ מצרים היה
הישבים במצרים
ובתחפנחס ונתת
ובארץ פתחם ל
לאמר ונה אמר
יהוה עבדות אלה
ישראל אתם ראיתם
את כל הרעה אשר
הנאת עליהם שלום
ועל כל ערי יהודה
והנם חרפה היום
הזה ואיז פתם ישג
מפני רעתם אשר
עשו להכעיסני
ללכת לקטר לעב

אלהים אחרים אשר
לאירעו אתם וי
ואנתוכם ואשר
אליכם את כל עבד
הנבואים השכם ו
ושלה לאמר אל נא
תעשו את דבר ה
התעבב הזאת א
אשר שנאתי ו
שמעו ולא הסו את
אנכם לשיב מדעתם
למתי קטר לאלהים
אחרים ונתת חסתי
ואפי ותבער בערי
יהודה וסדעות יהו
יהושלם ותהינה
לחרבה ולשממ
מים היה
ועתה פה אמר יהוה
אלהי עבדות אלה
ישראל לפי אתם
עשים רעה גדולה
אל נמשתם להכרית
לכם איש ואשר
עולל ויונק מיתו
יהודה לבלתי חותיו
לכם שארית לה
להכעיסני כמעשיו
יריכם לקטר לאלהים
אחרים בארץ מצ
מצרים אשר אתם

באים לגור שם לכם
למען הכרית לכם
למען היותכם
להללח ולחרפה
בכל גוי הארץ וה
השבותם את רעות
אבותיכם ואת רעות
מלכי יהודה ואת
רעות נשיי ואת
רעותיכם ואת רעות
נשיים אשר עשו
בארץ יהודה ונה
ונחעות ירושלם
לא רנאו עיר הים
הה ולא ידאו ולא
הלכו בתורתו וסדו
ונחקות אשר נתת
לפניכם ולפני אבות
אבותיכם
לנו פה אמר
יהוה עבדות אלה
ישראל הנני שם
פני בכם לרעה ול
להכרית את כל
יהודה ולקחתי את
שארית יהודה א
אשר שמו פניהם
לנו ארץ מצרים
לגור שם ותמו כל
בארץ מצרים יפלו
בחרב וברעב יתמו

ויהי ערב ויהי בקר

... ויהי ערב ויהי בקר ... ויהי ערב ויהי בקר ... ויהי ערב ויהי בקר ...

... ויהי ערב ויהי בקר ... ויהי ערב ויהי בקר ... ויהי ערב ויהי בקר ...

יחיד ורבא שדר אל
כל עיד ועיד לא תל
תפילט ואבר העמק
ונשמך המיטור
אשר אמר יחיד ורבא
יעזר למיטור כי צמא
הצמא ועליו לשמה
ההינה מאז יושב
בחו ארור עשה לו
כל אבת יחיד רביה
וארור מינע הרבה
מדם שאנו מיטור
מינעו וטקט הוא
אל שמדיו ולא היה
הודק מפלו אל כלי
ובגולה לא הלך על
כו עמד טעמו כו
וריהו לא נמר
לכו הנה
ימים באים נאם יד
יחיד ושל חתי לו
צעים וצעה וכליו
ירקו ונבליהם צמא
צמא ונפש מיטור
מפמוש באשר
צשו בית ישראל
מבית אל מבטחם
אית תאמרו צבורים
אנחנו ואנשי חיל
למלחמה שדר מד
מיטור ועריה עלה

ומבחר בחוריו ידו
לטבו נאם המלך
יהיה צבאות שמו
קדוב אוד מיטור
לכוא ורעלו מהרה
מאר יגדו לו כל
סכניו וכל ידעי טז
שמו אמרו איפה נז
נשבר מטה עז מד
מקל המארה רבי
מכבוד ישיב כיצמא
ישבת פת דיהון כו
שרד מיטור עלה כו
שחת מכבוד אל
רדד עמדי ונפי יד
ישבת ערוער טז
שאלים ונמלטה
אמדי מה נתיתרו
הוכיש מיטור כו
חנה חילי וזעקי
הגדו בארנו כו
שרד מיטור ומסד
ומשפט כו אל
ארץ המישר אל
חלח ואלהי צה וז
ועל מפעת ועל
דיכוז ועל נבו ועל
בית רבלתים ועל
קריתים ועל בית
צמיל ועל בית מעון
ועל קרית ועל בעש

ועל כל ערי ארץ כז
מיטור הרחוקות וה
והקרבות נגד ער
קוז מיטור ורעו
נשפרה נאם יחיד
השפידוהו כי על
יהיה הגריל וספק
מיטור בקיאו והיה
לשחק גם הוא וצמא
לוא השחק היה
לך ישראל אם מד
נגנבים נמצאה כו
מדי רפדן ש התל
ותגדו עטו שרין
ושכנו כפוע ישי
מיטור והיו כיונה
תקנו כעמדי מפתח
שמעט נאז מיטור
צאה מאר נגדו
ונאנו ונאותו וס
לכו אני ידעתי כו
נאם יחיד עברתו
ולא כו כיו לא סו
עשו עלבו על כו
מיטור אילל ולכוא
כלה אועק אל אנד
אנשי קיד חרש
יחנה מבכי יעור
אככה לך חנפו שר
שכמה נטי שיתר
עברוים ער ים יעור

על כל ערי ארץ כז ...

על כל ערי ארץ כז
בגד טוד נמר
ואספה שפוחה ות
תל נסמל ומאר
מיטור רח מיטור
הסגל לא ידד
הדד הדר לא הדר
מפעת השפוז ער
אענה ער יהו
גמז קולם מינער
עדינים עלה
עדינים כיגם כו
גמז למשמות
יהושפט למז
מיטור נאם יחיד
על כו וביקנז
קדו לא הדר
לכו למיטור
מלים יחמה וזה
האל אנשי קו
חט כוללים יד
יחיד על כו יתרת
עשה אברו וכי כל
ראש קרהו וכל
יש גרעה על כל
דום נדוית ועל
מתנים שק על כו
גמז מיטור ופרה
ותחבתיה כולה
מספר כי שפרת
את מיטור ככו

ישבו לה מלאים וסימניהם י וואו הובשו יושבי ירושלים וילך משה אל יושבי ירושלים וישבו יושבי יבש יבש ובעב הויא
נאם יי ייבואו זב יאם כנזיה י בוי זבלו לא חויש י ב כו י זאפקרו העב והער י ייטלו שם הערה י וישלחו מלאכים אל יוש

אל מלך אשור ות
ושבתי את ישראל
אל עהודעה חנה
הכרמל והבשו י
וכהו אפרים והאלע
השבוע נפשו כימם
החם ובעת חהיא
נאם יהוה יבאש
את עוז ישראל
ואנעו ואת הטאה
יהודה ולא תמינה
תפיצאנה כי אסו
אסלה לאשר אז
אשאר
על הארץ נה
מרתים עלה עליה
ואל יושבי פקוד
חוב והחרם אהו
אחריהם נאם יהוה
ועשה ככל אשר
צויתיו קול
מלחמה בארץ י
וטבר גדול איה
גדע וישבו פטיש
כל הארץ איה הו
היתה לשמה ככל
הגנים יקטני לה
תם נלפת ככל ווא
לא ידעת נמיצאת
תם נתפשת כ סה
ביתה התגרות

פתח יהוה את אה
אדני ויניח את
כלי זעמו כי מלאנו
היא לאדני יהוה י
צבאות בארץ כה
כשרים נאם לך
מקץ פתח מאנס
מאנסיה סלה י
כמו ערבים והה
והדרימיה אל הו
לה שארית חוב
כל פניה ידו לטעו
הוי עליהם כי בל
יוטם עת פקדתו
קול נסים
ופלטים מארץ נפל
להער בעיניו איה
נקמת יהוה אלהי
נקמת היבו השו
השמייעו אל ככל
דנים כל דרכי קטת
חננו עליה סכנו אל
הו פליטה שלמה
לה נפעלה ככל א
אשר עשתה עשו
לה כי אל יהוה זרה
אל קדוש ישראל
לכו ימלו כהנוד
בידכתייה וכל אנשי
מלחמתה ידמי כות
החוא נאם יהוה

אלה זרה נאם י
אדני יהוה צבאות
נ טר ימך על
פקדתו ונפל י
זרו ועל ואז י
מקום ודעת אש
בעיניו ואלה כל י
סניכתי
כה אמר יהוה עת
צבאות עשוקים
נני ישראל ינעו י
יהודה יהוה כו
שבהם חזיקי נם
מאני שלום מלא
חזק יהוה צבאות
שמו ריב ידוב את
דינם למעו חרע
את הארץ והרעו
לישבי ככל חוב
על כשרים נאם
יהוה ואל יושבו י
ככל ואל שויה י
ואל חמיה חוב
אל דמים ואל
חוב אל שויה י
וחה חוב אל סה
ססיו ואל רעו ואל
כל הערב אשר סה
פתוחה יהוה לנשים
חוב אל אשתיה

ישלחו מלאכים אל יושבי ירושלים וישבו יושבי ירושלים וילך משה אל יושבי ירושלים וישבו יושבי יבש יבש ובעב הויא
נאם יי ייבואו זב יאם כנזיה י בוי זבלו לא חויש י ב כו י זאפקרו העב והער י ייטלו שם הערה י וישלחו מלאכים אל יוש

ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים
 ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים
 ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים
 ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים

חזקתם מלואי העז
 השלטים העיר יד
 יהוה את דיוח מלכ
 מדי כי על ככל מד
 מזמת להשחית
 כי נקמת יהוה היא
 נקמת היכלו אל
 חמות ככל שאונס
 החזיקו המשמר
 חקמו שמדים ז
 חינו הארנים כי נג
 זמן יהוה גם עשה
 את אשר דבר אל
 ישרי ככל שכתבו
 על מים רבים רבת
 אצרות בא קצר ז
 אמת בעער נשבע
 יהוה צבאות נקטו
 כי אם מלא אתי ז
 אדם כילק ועני עז
 עליך הדרו
 עשה ארץ בכרו
 מכיו תכל בחכמתו
 וכתבונתו נטר
 שמים לקול תתו
 המוח מים בשמים
 ויעל נשיאים מד
 מקצה הארץ כד
 ברקים למטר עז
 עשה ויזא רוח
 מאצרתיו נבער

כל אדם מדעת ז
 הכיש כל צרת מד
 מפסל כי שקר נד
 נסכו ולא רוח נס
 הכל חמה מעשה
 תעתיעים בעת פז
 פקרתם יאברה לא
 כאלה חלק יעקוב
 כי יצר הכל הוא ז
 ושבת נחלתו יהוה
 צבאות שמו
 מפז אתה
 לי כלי מלחמה ונה
 ונפצתי כד גלים וד
 והשחתי כד ממלכות
 ונפצתי כד סוס וד
 ורכבו ונפצתי כד
 רכב ורכבו ונפצתי
 כד איש ואשר
 ונפצתי כד וקו ונע
 ונפצתי כד בחור
 וכתולה ונפצתי ז
 כד רעה ועדרו וד
 ונפצתי כד אפר
 ונמריו ונפצתי כד
 פחות וסגנים ונד
 ושלמותי לככל רז
 ולכל יושבי כשרים
 את כל דעתם אשר
 עשו כעיון לעינד
 לעיניכם נאם יהוה

חזקתם מלואי העז
 השלטים העיר יד
 יהוה את דיוח מלכ
 מדי כי על ככל מד
 מזמת להשחית
 כי נקמת יהוה היא
 נקמת היכלו אל
 חמות ככל שאונס
 החזיקו המשמר
 חקמו שמדים ז
 חינו הארנים כי נג
 זמן יהוה גם עשה
 את אשר דבר אל
 ישרי ככל שכתבו
 על מים רבים רבת
 אצרות בא קצר ז
 אמת בעער נשבע
 יהוה צבאות נקטו
 כי אם מלא אתי ז
 אדם כילק ועני עז
 עליך הדרו
 עשה ארץ בכרו
 מכיו תכל בחכמתו
 וכתבונתו נטר
 שמים לקול תתו
 המוח מים בשמים
 ויעל נשיאים מד
 מקצה הארץ כד
 ברקים למטר עז
 עשה ויזא רוח
 מאצרתיו נבער

ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים
 ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים
 ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים
 ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים

ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים
 ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים
 ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים
 ויהי כבוד ה' מן השמים ויהי כבוד ה' מן השמים

וישבו וישיבתו ויחשבו שרית ונפית בחסות אשית את וישכנו במרת וישנו כינרים כמים ג' ופיו ויפיתו וישיבו וישיבתו ויחשבו שרית ונפית בחסות אשית את וישכנו במרת וישנו כינרים כמים ג' ופיו ויפיתו

זרים על מקדשי בית
יחיה לנו הנה ימים
באים נאם יהוה ופי
ועזרת על פסליה
ונבל ארצה אבק
חלופי העלה ככל
השמים וכי תבער
מדם עיה מאותי
נאם סודים ליה
נאם יהוה קול ועק
מכל ושם גדול
בארץ כשרים פי
שרי יהוה את ככל
ואפר ממנה קול
גדול והמו גליהם
כמים רבים נתו שי
שאח קולם כי כל
עליה על ככל שר
ונלכדו גמריה חנה
התה קשותם פי
אל גמלות יהוה שי
שלם ישלם והשם
והשפדת שריר
וחכמיה פחותיה
וסגניה ופודיה ו
ישנו שנת עולם
ולא יקיש נאם ה
הפול יהוה ענאת
שמו
אמר יהוה ענאת
חיות ככל הרחם

ערער התערער זה
ושעריה חנכום
כאש ינתו וינעו פי
עמים כפי ריק ולא
ולאמים כפי אש
ייעפו
הדבר אשר יעור
יכמיהו הנביא את
שריה כו נרית פי
מחסיה כלבתי את
נרקיהו מלך יהודה
ככל בשנת הרביעית
למלכו ושריה שר
מנחה ויכתב ידמי
דמיהו את כל הרע
אשר נטא אלכמ
אל ספי אחר את
הדברים האלה ה
הסתבים אל ככל
ואמר דמיהו אל
שריה כנאו ככל ו
וראית וקרא את
כל הדברים האלה
ואמרת יהוה אתה
רבת אל המקום
היה להסר יהו לבית
היות פי יושב למ
למאדם וער כחמה
כי שמימות עולם ת
תהיה ויהי ככלות
לקרא את הספר הזה

תקשר עליז אכז
וחשלכתו אל תוד
מרת ואמרת ככז
תשבע ככל ור
תקום מפני הרע
אשר אנכי מביא
עליה ויעפו ערה
הנה כפי דמיהו
עשרים ואחת שנה
נרקיהו ככל ור
ואחת עשרה שנה
מלך ברושלם ושם
אמו חמיסל כ
יכמיהו מלכעה ויה
ועש הרע בעצ
יהוה ככל אשר ע
עשה יהוה יחזיקם
על את יהוה היתה
ברושלם ויהודה
ערה שרים אותם
מעל פניו ויכר
נרקיהו ככל ככל
ויהי בשנה הששית
למלכו כחדש הש
העשירי בעשור
לחדש נא נביכו
ראש מלך ככל
הוא וכל חלו על
ירושלם ויחנע עליה
ויכנע עליה דיק ככ

בפלות ג' וישיבתו ויחשבו שרית ונפית בחסות אשית את וישכנו במרת וישנו כינרים כמים ג' ופיו ויפיתו וישיבו וישיבתו ויחשבו שרית ונפית בחסות אשית את וישכנו במרת וישנו כינרים כמים ג' ופיו ויפיתו

על מקדשי בית יחיה לנו הנה ימים באים נאם יהוה ופי ועזרת על פסליה ונבל ארצה אבק חלופי העלה ככל השמים וכי תבער מדם עיה מאותי נאם סודים ליה נאם יהוה קול ועק מכל ושם גדול בארץ כשרים פי שרי יהוה את ככל ואפר ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתו שי שאח קולם כי כל עליה על ככל שר ונלכדו גמריה חנה התה קשותם פי אל גמלות יהוה שי שלם ישלם והשם והשפדת שריר וחכמיה פחותיה וסגניה ופודיה וישנו שנת עולם ולא יקיש נאם ה הפול יהוה ענאת שמו אמר יהוה ענאת חיות ככל הרחם

